

Krigsministeren (Rauffmann). Jeg skal ikke indlade mig paa den høiere parlamentariske Politikk. Jeg skal se at holde mig til Sagens Realitet, Finantslovens 1ste Behandling. De foregaaende Dage er der fra flere Sider her i Salen faldet Udtalelser om, at Forlangenderne til Forsvarsvæsenet vogede Aar for Aar, og at de denne Gang paa Finantsloven antog en usforholdsmæssig Hvide. Det ærede Medlem for Veiste Amts 2den Valgkreds (Berg) fremhævede endog, at de Forlangender, der stilledes denne Gang for 1 Aar, vare saa store, at de tilnærmelsesvis vare lige med, hvad der var bevilget for hele 5 Aar tidligere. Rigtig nok udvalgte han efter eget Lykke disse 5 Aar. Den høitærede Finantsminister har allerede oplyst, at det paa ingen Maade gaar an at sammenligne forlangte Summer med bevilgede Summer, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem selv vil erkjende, at det vilde være langt mere berettiget at have anstillet Sammenligning mellem, hvad der var forlangt i de sidste 5 Aar, og hvad der var forlangt i Aar. Naar man anstiller en saadan mere retfærdig Sammenligning, kommer man til et langt fra saa ugunstigt Resultat. Ganske sikkert stiger Forlangenderne noget, og ganske sikkert ere de denne Gang høiere end før, men det er dog ikke saa overvættedes meget, som det ærede Medlem antog. Sammenligne vi Forlangendet i Aar med Forlangenderne ifjor og iforffjor, bliver det henholdsvis 600,000 og 500,000 Kroner høiere; det er jo ingen ringe Sum; men undersøger man, hvad der har været Anledning dertil, vil man dog vistnok finde, at det ikke er uberettiget i Aar at stille et saadant større Forlangende. En ikke ringe Del deraf skriver sig derfra, at man ikke har erhøbt, hvad man tidligere har ønsket, uagtet det vilde have været rimeligt, at man havde tilstaaet det. Den langt overveieende Del deraf skriver sig dog derfra, at man i Aar søger at bøde paa en Ulempe, fremstaaet derved, at man hidtil har neglet billige Fordringer til Søbefæstningen. Det er saaledes vistnok ikke for Meget at forlange, at Søbefæstningen i enhver Henseende kommer til at svare til sin Bestemmelse, thi hvorfor har man ellers bevilget de store Summer, der allerede ere forbrugte. Dog, en fremstøbt Linie har hidtil ikke været til at opnaa. Jeg tvivler ikke om, at Liden desuagtet vil føre den med sig; men selv om man nu allerede havde erhøbt den fornødne Bevilling, vilde der dog hengaa en Række af Aar til at bygge saadanne Forter. Det vil være usforvarligt at vente saa længe, uden at gjøre Noget, der nogenlunde kunde bøde paa Manglerne. Det er netop det, man søger denne Gang at kunne gjøre ved Hjælp af det større Forlangende paa det foreliggende Finantslovsforslag. Af de cirka 2¼ Millioner Kr., der pusses extraordinært bevilgede, ere over 1½ Million bestemte til Anskaffelse af Skjys til Sø- og Kystforsvaret, og

deriblandt findes enkelte meget store Kanoner. De ere rigtig nok ogsaa meget dyre, men de have en saadan Skudsikkerhed, en saa overordentlig Rækkeverne, en saa forbausende ballistisk Effekt, det vil sige, ere saa stærkt pantferbrydende, at de formaa at holde selv stærke fjendelige Pantferstibe i stor Afstand fra de havende Forter, der unegtelig ligge for tæt ved Kjøbenhavn. Naar de saaledes nogenlunde kunne holde det nærmeste Jærvaand rent for fjendelige Pantferstibe frembringes allerede derved et stort Resultat. Man vilde da med No kunne optage en Kamp med selv en stærk fjendelig Pantferflaade, ja endog kunne forhindre ethvert meget virksomt Bombardement mod Kjøbenhavn. Dette er unegtelig et stort Gode. Ved et virksomt Bombardement fortaar jeg et saadant, som tvinger os til at falde til Jøie. Jeg vil ikke negte, at, selv om vi faae disse store kraftige Kanoner, vil der endnu altid fra enkelte Skibe og paa meget stor Afstand kunne kaste Projektiler ind i Byen, og de ville unegtelig, der hvor de træffe, anrette betydelig Ødelæggelse, men ingenlunde en saadan, at man behøver at tage stort Hensyn til den, ingenlunde en saadan, at den skulde kunne tvinge os til at falde til Jøie. Dette Resultat er saa stort, at man maa erkjende, at Forlangendet er retfærdigt og billigt, særlig, naar man ser hen til, at, naar vi en Gang med Liden, som jeg allerede har berørt, faae nogle fremstødte Forter, vil Antallet af disse væsentlig kunne indskrænkes, netop fordi man nu har saa virksomme Kanoner. Man vil nemlig da kunne nydes med eet, høist to Forter. — Det bliver altsaa i enhver Henseende en rigtig Økonomi i Tide at forsyne sig med det omtalte Skjys. — Jeg skal dernæst berøre, hvad der er blevet anført af et andet æret Medlem, nemlig af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), som yttrede Frygt for, at de Stændninger, som anlægges ved Kjøbenhavn i Nærheden af Søbefæstningen, skulde blive farlige for Byens Handel og Sidsfarv, at de i væsentlig Grad skulde kunne hindre Seiladsen paa Kjøbenhavn. Dette er ingenlunde Tilfældet. Det vil ved en nærmere Undersøgelse vise sig, at de Fartøier, de mindre Skibe, som nu søge langs med Kysten, ville kunne gaa den samme Vej, ubindret af Stændningerne, ja, at endog Rysdamperne, som nu løbe nær ved Kysten, omtrent lige saa rolig, i det Mindste under almindelige Forhold, kunne gaa over dem, som nu. Det er kun under stormfuldt Veir, under opvørt Sø, at de helst burde gaa udenom; men den Omvei er jo saa ringe, at den ingenlunde kan komme i Betragtning, naar der er Tale om derved at vinde en stor Fordel for Søbefæstningen. De store, meget dybtstikkende Skibe komme adrig, i alt Fald ikke med deres gode Villie, nær til Kysten, men gaa en anden Vej. Men selv disse Skibe ville gaa denne Vej mere sikkert, naar vi have faaet Stændningerne, thi